

værker, Fabriker eller andre lignende, til et bestemt Brug indrettede Bygninger; og hvor stor en Forsikringssum der i hvert Aar er falden paa de enkelte Classer; hvormange af de forsikrede Steder, der ere teglhængte, og, saavidt muligt, hvormange af disse der ligge nærmere end 20 Alen fra straatakkede Nabobygninger; hvormange Ildbrande, der i samme Tid, ligeledes aarviis, have fundet Sted i hver Klasse af de fornævnte Forsikringer, samt Erstatningens Beløb for hver Klasse, og hvormange af de afbrændte Steder, der have været teglhængte, og hvormange straatakkede. Disse Oplysninger ere modtagne fra samtlige Branddirecturer paa et Par nær, men ere først for nylig indkomne. Det er et meget vidtløftigt Arbejde, at gennemgaae og sammendrage alle disse Oplysninger, men saavidt jeg kan skjønne, vil det føre til det Resultat, at en Classification af Assurancepræmien vil være nødvendig, for at bevirke en ligelig Fordeling af Brandinteressenternes Bidrag. Naar dette Arbejde kan blive færdigt, er det mig virkelig ikke muligt, nu at sige; der arbejdes hver Dag derpaa, og det skal blive fremmet saa hurtigt som muligt. Det er naturligt, at selv efter at dette Materiale, der saaledes er indkommet, er blevet bearbejdet, kan Ministeriet ikke strax sætte sig hen og skrive et Lovforslag om denne Gjenstand; det vil være nødvendigt at tage Mænd paa Raad, som ere inde i disse. Sager.

Forsaauidt at det dernæst er forespurgt, om Ministeriet vil træffe Foranstaltning til, at Jylland under den nuværende fælles Bestyrelse kommer til at udgjøre et særegent Forsikringsdistrict, med Hensyn til Risiko, adskilt fra Østifterne, da maa jeg bemærke, at Ministeriet ikke kan ansee en saadan Søndring for ønskelig. Ministeriet finder nemlig, at det baade hvad Omkostningerne angaaer er mere besparende, at den hidtil bestaaende Forening vedligeholdes, og hvad Risikoen angaaer, der hviler paa samtlige Interessenter, da er denne mindre, naar Foreningen vedbliver, end naar den hæves. Dertil kommer ogsaa den Betragtning, at en saadan Forandring ikke kan stee ad den administrative Vej; det er en Forandring i Forordningen af 29de Februar 1792,

som maa forelægges Rigsdagen, forinden den kunde finde Sted; men hertil kommer endnu en Betragtning, og det er den, om en saadan Forandring ad Lovgivningens Vej er retfærdig mod Østifternes Interessenter. De ere nemlig under den Forudsætning indtraadte i Foreningen, at den var fælles for hele Landet, og i den Forudsætning have de ladet deres Bygninger indtegne under Landbygningernes Brandforsikring. Men i ethvert Tilfælde kan jeg for Diebliffet ikke udtale noget Bestemt desangaaende, da det tildeels vil berøe paa, hvorledes Resultatet af denne Classification for Assurancepræmierne stiller sig; det er ikke umuligt, at Præmierne for de Bygninger i Jylland, som nu synes prægraverende, kunne ved en saadan Classification blive saa lave, at den Anke, der føres fra Jyllands Side, tildeels kunde bortfalde. Hvad angaaer det 3die Punkt, om Ministeriet vil befordre Drettelsen af private Brandforsikringsforeninger for Bygninger ved at tillade, at offentlige og Umyndiges Midler, under visse sikrende Bestemmelser, maae prioriteres i Eiendomme, som saaledes privat forsikres, da kan Ministeriet ikke give noget ubetinget Tilfagn i saa Henseende, hvad den ærede Forespørger ogsaa har erkjendt, at det ikke kan blive. Paa den anden Side kan Ministeriet ikke ubetinget erklære, at den vil modsætte sig en sliig Foranstaltning; Ministeriet vilde ansee det for en sneverhjertet Fremgangsmaade, som ikke vilde være Regjeringen værdig, dersom den blot, for at holde paa en Indretning, som Regjeringen anfaae for ønskelig, vilde negte at give sit Samtykke til en sliig Forholdsregel. Ministeriet erkjender ogsaa, at en sliig Negtelse vilde være i Strid om ikke udtryffeligt med Grundlovens § 92 om Foreningsfriheden, saa dog med Aanden i dette Lovbud, og vil derfor af den Grund ikke ubetinget erklære sig derimod. Forsaauidt jaadanne Brandforsikringsindretninger gives en Indretning, der er saa beskyttende, som den efter menneskelige Forhold kan forlanges, saa vil jeg, hvis jeg til den Tid har Indslydelse paa Sagens Gang, ikke erklære mig derimod, men tværtimod tillade, at offentlige Stiftelses og Umyndiges Midler ligesaavel prioriteres i Eiendomme, som ere